

BREVET BEDES VENLIGST KOPIERET TIL SUNDHEDSUDVALGETS
MEDLEMMER

*

Journalist Bodil Moes
Elme Allé 23, 3500 Værløse
Redaktør af Acu-News
(www.acu-news.com)

Hareskov, Grundlovsdag 2007

Til Folketingets Sundhedsudvalg

Næsten dagligt kan man i aviserne læse om forringede vilkår for kræftpatienter – bl.a. på grund af forrang til mennesker med mindre alvorlige lidelser og på grund af manglende læger til at stille kræft-diagnoser.

Derfor vil jeg endnu en gang tillade mig at gøre opmærksom på parallel-akupunktoren, der ikke splitter kræft op i mange forskellige slags. Hugo Niensens forskning gennem mere end 30 år bygger på cellekommunikation. Han står med et veldokumenteret behandlingssystem, der har vist sig at kunne gribe ind i kroppens styring af balancen mellem celler og organer, og bemærkelsesværdigt er grundbehandlingen den samme uanset, hvor i kroppen symptomerne har givet sig til kende. Det er mig ubegribeligt, at danske kræftforskere ikke har koblet sig på den forskning, som Hugo Nielsen nu fortsætter i sit samarbejde med overlæger på Universitetshospitalet i Bremen. Det gælder den onkologiske, den gynækologiske og den geriatriske afdeling, der har haft et begivenhedsrigt år med forbløffende resultater.

Jeg ved ikke, om I fik et godt påskud til aldrig at reagere på mine oplysninger, da Ekstra Bladet sidste sommer sendte en "kræftsyg" medarbejder til Bremen for derefter at sætte den autodidakte kræftforsker på forside og spiseseddel som en platugle – ifølge chefredaktør Bent Falbert endda "en platugle, der aldrig havde helbredt et eneste menneske"!! Det stod der helt grotesk i det brev, hvor han afviste at bringe den indsigelse, jeg havde sendt. Skulle han ikke lige have researchet sig frem til, at professor, overlæge S. Teyssen, Bremen, netop tog initiativ til et samarbejde med Hugo Nielsen og oprettelse af "Das Hugo Nielsen Institut", fordi han

havde set adskillige af hospitalets kræftpatienter, som de traditionelle metoder ikke kunne redde, overleve, da de på Hugo Nielsen Institutet i Gram havde fået parallel-akupunktur. Her i Danmark har vi desværre ikke en professor Teysen, men tilsyneladende kun folk, der ikke vil risikere karrieren. Alt peger jo i retning af, at det er hensynet til biotek- og medicinalindustriens, der har dømt nogle små engangsnåle – og kræftsyges mulighed for øget overlevelse – ude, i form af Sundhedsstyrelsens automatsvar, ”ikke videnskabeligt bevist”, når de på mine vegne stillede spørgsmål om parallel-akupunkturen. Det samme må jo gælde de udenlandske eksperimentelle kræftbehandlinger, man inden for det sidste år har lukket ind på danske kræftafdelinger, så hvor er logikken?

Det tyske gennembrud betød ikke noget for Sundhedsstyrelsen. Det udløste kun en latterlig trussel til mig om at blive meldt til politiet (!), hvis jeg i min netavis skrev noget, jeg ikke videnskabeligt kunne dokumentere – som for eksempel, at fire ud af fem kræftpatienter erfaringsmæssigt havde haft afgørende effekt af parallel-akupunktur, d.v.s. enten havde reddet livet eller fået en livskvalitet-forbedring, andre ikke kan tilbyde.

Hugo Nielsen fik også en grov henvendelse, hvor man nævnte politiet, hvis han ikke inden 14 dage fremsendte hospitals- og egne journaler over nogle patienter, der i Acu-News med deres underskrift har bekræftet det beskrevne behandlingsforløb. Kunne deres egne læger ikke have kontaktet disse navngivne patienter og fået deres tilladelse til at skaffe sig indsigt i deres journaler? Det kunne de jo have gjort for flere år siden! Det, der åbenbart havde irriteret Styrelsen, var, at jeg to gange havde interviewet en kvinde fra Nykøbing F., der for fire år siden havde fået konstateret en tumor i blæren, der ifølge journalen var stor som en kokosnød og umulig at operere. Hun skulle derfor have en serie strålebehandlinger på Rigshospitalet, hvor man derefter ville operere hendes blære væk. Til alt held kendte hun en ung kvinde, der for flere år siden med perfekt resultat havde ladet Hugo Nielsen behandle sin brystkræft, så hun nøjedes ikke med at få stråling, men tog samtidig til Gram og fik parallel-akupunktur. Lægerne i Nykøbing F. troede ikke deres egne øjne, da det viste sig, at tumoren var væk, så fru Petersen kunne beholde sig blære. Her fire år efter har hun den stadig og var glad for at kunne fortælle det til læserne af Acu-News. Var det ikke smartere, hvis Sundhedsstyrelsen havde undladt at beklukke mine journalistiske rettigheder og i stedet havde henvendt sig til denne navngivne patient, der med sin underskrift havde bekræftet mine to interviews?

Jeg skriver for at gøre jer opmærksom på noget, der ikke burde kunne foregå, og samtidig vil jeg gerne have jeres skriftlige svar på, hvem der er sundhedsansvarlig i dette land. Mit eget gæt er, at det må være Sundhedsministeren og jer i Sundhedsudvalget, og at årtiers katastrofe har været at lade Sundhedsstyrelsen

udvikle sig fra at være jeres rådgiver ^{til} at være STYRELSEN, der ved bedst og derfor har de definitive afgørelser.

I erkendelse af det var jeg meget glad, da direktør Arne Rolighed, Kræftens Bekæmpelse, efter det tyske gennembrud indkaldte Hugo Nielsen til et møde, hvor også en overlæge og dennes alvorligt syge kræftpatient deltog. Til stede var desuden patientens datter, der er ansat på NOVO og fagligt var i stand til at vurdere, hvad der var sket med faderens blodprøver under behandling med parallel-akupunktur. Faderen er senere død, men det har ikke ændret datterens syn på, hvad blodprøverne viste. På dette møde sagde Arne Rolighed til Hugo Nielsen, at han og "en vis dame" (undertegnede) havde sejet, og at han nu nok skulle sørge for, at parallel-akupunkturen også blev et tilbud på et par danske kræftafdelinger. Desværre er det tilsyneladende ikke lykkedes ham at gennembryde sundhedsvæsenets Berlin-mur, når det gælder Hugo Nielsen Systemet, for der er intet sket.

Arne Rolighed gav mig også i sin tid som sundhedsminister en skuffelse i forbindelse med oprettelse af et forsknings- og videncenter for alternativ behandling. Han mente, at nu var der et sted, hvor jeg kunne henvende mig om parallel-akupunkturen, og det gjorde jeg så. Svaret lød, "at han da kunne sende en ansøgning"! Dette videnscenter har det åbenbart som Sundhedsstyrelsen og Kræftens Bekæmpelse, at det er totalt udelukket at lade egne medarbejdere være den udfarende part! Centret har det åbenbart bedre med for eksempel at lave en undersøgelse af zoneterapis virkning på museskader opstået ved computerbrug, men det kan kræftsyge danskere jo ikke rigtigt bruge til noget.

HVIS jeg har gættet rigtigt, og I sammen med Sundhedsministeren er dem, der har ansvaret, var det så ikke på tide at kræve en bivirkningsfri og ofte livreddende kræftbehandling inddraget i det danske sundhedsvæsen? Hvor svært kan det være, når der foreligger mere end et års resultater på Universitetshospitalet i Bremen, og når der før den tid også ved kontrol på danske kræftafdelinger har vist sig resultater med parallel-akupunktur, der betød forskellen på liv og død.

For at undgå enhver misforståelse skal jeg oplyse, at jeg ikke er lønnet pressemedarbejder for nogen, men slet og ret en gammel ildsjæl, der tilfældigt opdagede, hvad parallel-akupunkturen var i stand til, og derfor synes, det er lige strengt nok, at hensynet til penge nu i mange år har hindret danske kræftpatienter i at få de muligheder, som patienterne i Bremen får tilbudt.

Venlig hilsen

Kordil Alboe

